

Заспів

Людмила Старицька-Черняхівська

Гей, вставайте, пишні джури!
Ясні шати уберіть;
Співаки, беріть бандури,
До мого намету йдіть!
Кликачі, сідлайте коні,
Коні вірні та прудкі,
Причепляйте ви до броні
Сурми срібні та дзвінки!
їдьте битими шляхами,
Світлий день і темну ніч,
Над лісами, над степами,
Кличте всім великий клич.
Ви збирайтесь, пишні гості,
Під розкішний наш намет:
Ми на княжому помості
Бучний вдаримо бенкет!
Давні струни в нас ся мають,
Що лишили нам діди,
В нашій кінві пак заграють
Володимирські меди.
І та кінва мусить бути
Так велика і важка, —
Як широка наша слава
І як доленька тяжка.
Скрасим ми чоло квітками,
Пісню вільну утнемо,
І налиті медами
Чарки вгору знесемо.
Перша слава — то Перуну,
Міцновладцю темних хмар;
Голосніше ж грайте, струни,
Богу пишному у дар!
Друга слава — то Даждьбогу:
Завжди в промінях ясних
Ту блакитную дорогу
Він вершить на радість всіх.
Третя слава — пишній Ладі,

Щастю, радости, весні:
У її вабливій владі
І кохання, і пісні.
А тепер, панове братці,
Тяжко-важко ми зітхнем
І за славу нашу зайшли
Чарку повною хильнем...
Панахиди нам не треба, —
Бучну тризну справим ми,
І полинуть аж до неба
Пісні пишні та сумні.
І в тих думах сивих встануть
Наші славнії мерці,
Й турбувати їх не стануть
Візантійські ченці!
Кличте ж всю дружину вірну,
Наливайте келех вщертъ,
Нашу славу неомірну
Не оборо навіть смерть!..